

UNIWERSYTET KARDYNAŁA STEFANA WYSZYŃSKIEGO
w Warszawie

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

KATEDRA PRAWA RZYMSKIEGO

Prof. dr hab. Jan Zabłocki

OCENA

dorobku i osiągnięć naukowych doktora Grzegorza Nancki

sporządzona w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne (**uchwała Nr 70/2024 Rady Naukowej Instytutu Nauk Prawnych Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z 18 czerwca 2024 r.**).

Przedmiot i kryteria oceny

Przedmiotem recenzji w postępowaniu habilitacyjnym, zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce jest ocena czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 742; dalej: Ustawa).

Zgodnie z art. 219 ust.1 pkt 2 Ustawy stopień doktora habilitowanego nadaje się doktorowi, który: ma w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej: a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Sylwetka naukowa doktora Grzegorza Nancki

Grzegorz Nancka ukończył studia 18 lutego 2015 r. na Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach uzyskując tytuł zawodowy magistra prawa. Rozprawę doktorską przygotował pod kierunkiem prof. dr hab. Mariana Mikołajczyka na temat: *Prawo rzymskie w pracach Marcelego Chlamtacza*. Rada Wydziału Prawa i Administracji UŚ 3 lipca 2018 r. nadała Mu stopień doktora nauk prawnych w dyscyplinie prawo, co stanowi spełnienie przesłanki ustawowej z art. 219 ust. 1 pkt. 1. W latach 2016-2018 był asystentem Katedry Historii Prawa WPiA, UŚ, a od 2018 r. jest zatrudniony w tej Katedrze na stanowisku adiunkta, obecnie w Instytucie Nauk Prawnych WPiA UŚ.

Jest członkiem Komisji Nauk Prawnych i Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk, Oddział w Katowicach na okres kadencji 2023-2026. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Historii Prawa (od 2022 r.). Bierze czynny udział w pracach Komisji Praw Antycznych Komitetu Nauk o Kulturze Antycznej Polskiej Akademii Nauk

Osiągnięcia naukowe, o których mowa w art. 219 ust.1 pkt 2 lit. a Ustawy

Habilitant jako osiągnięcia naukowe, o których mowa w art. 219 ust.1 pkt 2 lit. a Ustawy, wskazał monografię pt. *W poszukiwaniu nowych kierunków badawczych. Prawo na łamach „Przeglądu Prawa i Administracji” w latach 1876-1939*, Warszawa 2024, Wydawnictwo C. H. Beck, ISBN 978-83-8356-347-3, ss. LV + 227.

Temat rozprawy

Dr Grzegorz Nancka podjął próbę całościowego opracowania zagadnień prawa rzymskiego, które były przedmiotem publikacji w latach 1876-1939 na łamach lwowskiego czasopisma «Przegląd Prawa i Administracji». Dało mu to możliwość omówienia zmian, które zachodziły w europejskiej nauce prawa rzymskiego na przełomie XIX i XX wieku i ukazania czynnego w nich udział lwowskich romanistów. Przedstawienie ich dorobku na szerokim tle historycznym i wpływu, jaki wywarł na rozwój polskiej romanistyki należy zatem powitać z uznaniem, ponieważ temat ten nie doczekał się dotychczas całościowego opracowania.

Podstawa badawcza

Podstawą badawczą rozprawy habilitacyjnej Grzegorza Nancki są artykuły z zakresu prawa rzymskiego, jakie zamieszczono na przełomie XIX i XX wieku w sześćdziesięciu czterech rocznikach polskiego naukowego czasopisma prawniczego

wychodzącego od 1876 r., jako «Przegląd Sądowy i Administracyjny», w 1892 r. przemianowany na «Przegląd Prawa i Administracji», ukazujący się do 1939 r. oraz powiązane z nimi tematycznie obcojęzyczne publikacje prac romanistów i cywilistów tamtych czasów.

Konstrukcja rozprawy

Praca poprzedzona jest spisem treści, wykazem skrótów (s. V-VII), wykazem literatury (s. IX-LV) i składa się ze *Wstępu* (s. 1-9) i trzech rozdziałów merytorycznych – I: *Zagadnienia ogólne* (s. 11-32), II. *Nauka prawa rzymskiego* (s. 33-177), III: (s. 179-216) i *Zakończenia* (s. 217-220) oraz streszczeń i wykazu źródeł antycznych.

Treść rozprawy habilitacyjnej – osiągnięte wyniki i kwestie dyskusyjne

We wstępie Autor ukazał klimat w jakim znalazła się europejska nauka prawa rzymskiego na przełomie XIX i XX wieku. Jak wiadomo w XIX-wiecznej niemieckiej nauce prawa szczególną rolę odgrywała tzw. pandektystyka. W drugiej połowie XIX w. myśl pandektystyczna przeniknęła do innych krajów, w tym do Austrii. Dotarła także do lwowskiego środowiska prawniczego i znalazła tam swoich przedstawicieli. Okazało się jednak, że pandektystyka stopniowo wyczerpuje swoje możliwości. Rozpoczęto zatem poszukiwania nowych metod badawczych. Skierowane były one w kierunku porównawczej historii prawa. Wykorzystano przy tym wyszukiwanie interpolacji w celu odtworzenia klasycznego prawa rzymskiego. Do tych badań naukowych włączyli się także lwowscy romanisci, a wśród nich Józefat Zielonacki, Ferdynand Źródłowski, Leonard Piętak, Stanisław Szachowski, Leon Piniński, Marceł Chłamtacz i Ignacy Koschembahr-Łyskowski. Publikowali oni swoje prace często w renomowanych wydawnictwach niemieckojęzycznych. Skoro jednak w środowisku lwowskim założono w 1876 r. «Przegląd Sądowy i Administracyjny», w 1892 r. przemianowany na «Przegląd Prawa i Administracji», zaistniała także możliwość publikacji w polskojęzycznym czasopiśmie.

Celem recenzowanej pracy jest przedstawienie syntetycznego obrazu prawa rzymskiego i ukazanie zmian, jakie zachodziły w nauce tego prawa na przełomie XIX i XX wieku na łamach «Przeglądu Prawa i Administracji» wydawanego w latach 1876-1939, a także ocena wpływu tego czasopisma na rozwój polskiej nauki prawa rzymskiego (por. s. 6-70).

Rozdział pierwszy zatytułowany: *Zagadnienia ogólne* przedstawia genezę powołania – obok istniejącego już od 1870 r. tygodnika „Prawnik” wydawanego przez Lwowskie Towarzystwo Prawnicze – przez Ernesta Tilla w 1876 r., «Przeglądu Sądowego i Administracyjnego» przemianowanego w 1892 roku na «Przegląd Prawa i Administracji», przy wsparciu finansowym adwokata i pierwszego redaktora Karola Stromengera. Mimo trudnych początków, wychodzący najpierw jako tygodnik, a od kiedy redaktorem został Ernest Till, czyli od 1887 roku stał się miesięcznikiem w pełni naukowym i mimo prób mniej lub bardziej udanych ukazywania się nowych czasopism, utrzymał czołową pozycję aż do wybuchu wojny w 1939 r. W redakcji «Przeglądu» brali czynny udział tacy wybitni prawnicy jak Bronisław Łoziński, Józef Münz, Artur E. Till oraz Roman Longchamps de Bériet.

W środowisku lwowskich prawników ważną rolę w polonizacji Uniwersytetu pełnił Józefat Zielonacki. Wykłady prowadził po polsku, napisał też „Pandekta”, polski podręcznik do prawa rzymskiego, w którym zastosowano niemiecki model nauczania. Jego następcą był Ferdynand Źródłowski, wykładający zarówno prawo rzymskie jak i cywilne. W tym samym czasie Leonard Piętaś zajmował się prawem rzymskim i prawem handlowym. Prawem rzymskim i francuskim prawem cywilnym zajmował się Stanisław Szachowski. Z Uniwersytetem związany był także Leon Piniński, romanista, miłośnik sztuki i polityk, a także Marcelec Chlamtacz, romanista i działacz samorządu, a już w XX wieku – Ignacy Koschembahr-Łyskowski, Adolf Berger, Edward Gintowt czy Waślaw Osuchowski. Przedstawienie romanistów innych polskich ośrodków naukowych, świetnie komponuje się z ogólnym obrazem romanistyki polskiej, zwłaszcza, że wielu z nich publikowało swoje prace również w «Przeglądzie».

Omówienie prac publikowanych w «Przeglądzie» znajduje się w Rozdziale II: *Nauka prawa rzymskiego*. W pierwszym § (paragrafie) przeanalizowano dyskusje prowadzone na temat teorii dotyczących natury posiadania, teorii własności i prawnego charakteru rzymskiej *traditio*. Warto zaznaczyć, że dyskusja, daleko wykraczająca poza środowisko lwowskie, była reakcją na wybitne prace ówczesnych europejskich romanistów, takich jak Emil Strohal, Ch.G Adolf von Scheurl, Anton Randa czy Friedrich Karl von Savigny, Rudolf von Ihering, Ernst Levy, Adolph Wagner czy Stanisław Wróblewski, a brali w niej udział Leon Piniński, Marcelec Chlamtacz, Ignacy Koschembahr-Łyskowski, Ernest Till czy Leonard Piętaś. Następnie omówiono prace Marcelega Chlamtacza dotyczące pożytków, Fryderyka Zolla (Starszego) do-

tyczące praw rzeczowych i wiele recenzji Leonarda Piętaka, Fryderyka Zolla (Staszego), Ernesta Tilla dotyczących prac z zakresu prawa spadkowego. Ernest Till recenzował Ivo Pfaffa o *in fraudem lege agere*, Marceli Chlamtacza o *favor libertatis*. Pracę Zygmunta Lilienfelda o poręczeniu recenzował Ernest Till; Marceliego Chlamtacza – Roman Longchamps de Bérier, zaś krótką pracę o prawie rodzinnych – Bronisław Łoziński, Paula Sokołowskiego o zleceniu – Leonard Piętak, Gottholda Gertha o sile wyższej – Ernest Till, Rudolfa von Iheringa o historii rozwoju prawa rzymskiego – Bronisław Łoziński, a Leona Pinińskiego o stosunkach niechronionych skargą – Roman Longchamps de Bérier.

Natomiast § (paragraf) drugi został poświęcony Ignacemu Koschembahr-Łyskowskiemu i jego działalności we lwowskim środowisku romanistycznym. Przybył on do Lwowa z Uniwersytetu we Fryburgu. W odróżnieniu od wielu lwowskich prawników, praca naukowa była dla niego głównym zajęciem. Swoją działalność rozpoczął od wygłoszenia wykładu inauguracyjnego pt. *Prolegomena do historii prawa rzymskiego*, w którym zawarł program swojej działalności naukowej oparty na założeniach szkoły klasycznego prawa rzymskiego, który konsekwentnie realizował. Tematyka jego dwutomowej pracy o istocie prawnej rzymskich *conditiones* była już wcześniej przedmiotem badań takich uczonych jak Robert von Mayr, Rudolf von Ihering czy Bernhard Windscheid. Dyskusja z tezami zawartymi w pierwszym tomie tej pracy była przedmiotem recenzji Fryderyka Zolla (Staszego) zamieszczonej w «Przeglądzie». Drugi zaś tom recenzował Hugo Krüger i Josef Kohler, a w «Przeglądzie» Adolf Berger. Natomiast Ignacy Koschembahr-Łyskowski w recenzyjnym artykule omówił zarówno czwarte wydanie podręcznika prawa rzymskiego (*Manuel de droit Romain*) Paula Frédéric Girarda, jak i pierwszy tom *rzymskiego prawa prywatnego* (*Romisches Privatrecht bis auf die Zeit Diocletians*). Jego zdaniem, w pierwszym rzędzie należało badać prawo rzymskie w czasach, kiedy powstawało, następnie należało opracować krytycznie źródła i wreszcie należało oprzeć badania na kompletnym materiale źródłowym. Ignacy Koschembahr-Łyskowski opublikował też artykuł na temat relacji między prawem rzymskim i regulacjami przyjętymi w austriackim kodeksie cywilnym.

W § (paragrafie) trzecim *Badania nad prawem rzymskim* przedstawiono początki badań historycznych nad prawem rzymskim publikowane na łamach «Przeglądu». Pomieszczono też liczne recenzje wydawnictw źródłowych oraz dotyczących „polowania na interpolacje” pióra Adolfa Bergera. Została tam opublikowana pole-

mika Rafała Taubenschlaga z Zygmuntem Lisowskim na temat historii zadatku w prawie rzymskim. Ponadto przedstawieni zostali międzywojenni polscy romanisci – historycy prawa i zapoznane prace zapoznanych uczonych, takich jak Maurycy Fierich (o zagadnieniach rzymskiego procesu), Fanciszek Hofmokl (o intercesji kobiet i rzymskiej *litis contestatio*), Feliks Szenwic (o zasadach apelacji w prawie rzymskim) i Stanisław Dnistriański (o *mandatum* w prawie rzymskim), wreszcie szereg nekrologów i wspomnień dotyczących tak romanistów zagranicznych jak i polskich, a także sprawozdania związane z Jubileuszami Leona Pinińskiego i jego Ostatnim Pożegnaniem.

W rozdziale trzecim *Nauczanie prawa rzymskiego* zostali przedstawieni autorzy i ich podręczniki prawa rzymskiego, których recenzje były publikowane w «Przeglądzie», w tym trzy podręczniki Ferdynanda Źródłowskiego, Leonarda Pięta-ka, Fryderyka Zolla (Starszego), w tym jeden o historii prawodawstwa rzymskiego i Teodora Dydyńskiego o historii źródeł prawa rzymskiego. Do nich można jeszcze zaliczyć spolszczenie przez Rafała Taubenschlaga i Władysława Kozubskiego podręcznika Rudolfa Sohma. Wreszcie zostało ukazane miejsce prawa rzymskiego w ówczesnym kanonie studio prawniczych..

Pewne zastrzeżenia budzi konstrukcja pracy. Składa się ona z trzech różnej długości rozdziałów (ss. 21 + ss. 144 + ss. 370. Dysproporcja ich objętości wprawdzie da się obronić dostępnym materiałem źródłowym, natomiast podział na rozdziały i §§ (paragrafy), które pełnią funkcję podrozdziałów nie da się uzasadnić inaczej niż wymysłem wydawnictwa. Nawiasem mówiąc praca jest wydana w pięknej i estetycznej szacie graficznej.

Generalnie praca została napisana bardzo przejrzyście i klarownie. Autor precyzyjnie pokazuje i uwypukla oryginalne poglądy różnych autorów. Warto zaznaczyć też, że dokumentuje to pomysłowo, wiernie przytaczając istotne cytaty zaczerpnięte z ich dzieł. Szkoda tylko, że w wykazie literatury nie wyodrębnił tych prac, które dla Jego dysertacji są źródłem, czyli artykułów i recenzji publikowanych na kartach «Przeglądu». Ciekawe, jaka *ratio editionis* przemawiała za tym, by umieścić nietypowo i dyskusyjnie *Wykaz literatury* przed *Wstępem*, natomiast *Wykaz źródeł antycznych* po *Zakończeniu*.

Ocena rozprawy habilitacyjnej

W końcowej ocenie należy podkreślić, że podjęta przez Grzegorza Nanckę problematyka pracy odpowiada randze rozprawy habilitacyjnej. Temat pracy jest poznawczo interesujący i dobrze wpisuje się w podejmowane aktualnie badania nad prawem rzymskim oraz jego znaczeniem dla współczesnej europejskiej kultury prawnej. Prezentacja tematu pracy jest osiągnięciem w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy. Dlatego też uważam, że wskazana publikacja bez cienia wątpliwości stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne.

Pozostałe osiągnięcia naukowe w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy

Dr Grzegorz Nancka, poza wyżej omówioną monografią, opublikował także jedną monografię będącą w dużej mierze pokłosiem doktoratu, oraz dwadzieścia cztery różnotematyczne artykuły naukowe i dziewięć rozdziałów w monografiach. Jest autorem i współautorem edycji źródłowych w tym jednej monografii i pięciu pozycji w czasopiśmie. Napisał też szereg sprawozdań, kronik. Jest też współredaktorem jednej monografii. Wyniki swoich badań prezentował nie tylko na konferencjach krajowych, lecz także na konferencjach międzynarodowych.

Zainteresowania naukowe Habilitanta przez długi czas koncentrowały się wokół problematyki lwowskiego środowiska romanistycznego z przełomu XIX i XX. Z tego zakresu opublikował pięć artykułów następujących: 1) *O votum separatum w obronie Ignacego Koschembakra-Lyskowskiego w 1903 r. złożonym, czyli o sporze o zwyczajną profesurę z prawa rzymskiego na Uniwersytecie we Lwowie*, «Z dziejów Prawa»12/2019, s. 315-328; 2) *A glance at the Lviv science of Roman law at the turn of the 19th and 20th century*, [w:] *Cui bono? księga jubileuszowa dedykowana Profesor Annie Pikulskiej-Radomskiej*, red. D. Skrzywanek-Jaworska, Ł. Koroporowicz, Łódź 2020, s. 391-400; 3) *Szkola naukowa czy tylko kuźnia talentów? Lwowskie środowisko romanistyczne w latach 1857-1939*, «Czasopismo Prawno-Historyczne»72.2/2020, s. 219-235; 4) *Scholarly Potential of the Lviv Interwar Romanist Community*, «Právněhistorické studie» 52.1/2022, 103-111; 5) *Towards a new Methodological Approach. Roman Law Community in Lviv Since Mid-19th Century until Early 20th Century*, «Acta Universitatis Lodziensis. Folia Iuridica»99/2022, s. 153-164.

Następnych siedem artykułów dotyczy działalności naukowej i dydaktycznej Kazimierza Kolańczyka, a są to: 1) *Podręcznik do myślenia. Prawo rzymskie według*

Kazimierza Kolańczyka, «Czasopismo Prawno-Historyczne» 73.3/2021, s. 161-179; 2) *O dwóch wydaniach Prawa rzymskiego Kazimierza Kolańczyka po 1975 roku*, «Studia Prawno-Ekonomiczne» 123/2022, s. 43-56; 3) *Kazimierz Kolańczyk (1915-1982) and a New Approach to the Teaching of Roman Law in Post-war Poland*, «Bratislava Law Review» 6. 2/2022, s. 103-112; 4) *'Primum non nocere'. Kazimierz Kolańczyk wobec reformy studiów prawniczych z 1975 r.*, «Zeszyty Prawnicze» 22.1/2022, s. 41-63; 5) *Sprawa nadania tytułu profesora nadzwyczajnego Michałowi Staszkowowi. Ocena Kazimierza Kolańczyka*, «Z Dziejów Prawa» 13/2020, s. 373-387; 6) *Ambasador polskiej romanistyki. Obraz Józefa Méléze-Modrzejewskiego w korespondencji z Kazimierzem Kolańczykiem z lat 1962-1979* [w:] *Życie społeczno-polityczne uchodźstwa polskiego w latach 1939-1991. Wybrane zagadnienia*, red. M. Lewandowski, M. Hypiak, Lublin 2021; 7) *Slavery from a perspective of roman private law. Remarks based on an unpublished paper of 1980 authored by Kazimierz Kolańczyk*, «Acta Iuridica Resoviensia» 40.1/2023, s. 95-105.

Kolejne trzy prace związane są z działalnością Leona Pinińskiego, a mianowicie: 1) *Phenomenon of the Count Professor. Some observations on Leon Piniński (1857-1938)*, [w:] *Naděje právní vědy 2021. Právní věda v praxi*, red. V. Knoll, J. Hablovič, V. Vnenk, Plzeň 2022, s. 1101-1110; 2) *Not only Roman Law. Political Activity of Leon Piniński (1857-1938)*, «Journal on European History of Law» 2/2022, s. 95-98; 3) *O prawie rzymskim i świecie ówczesnym. Refleksje Leona Pinińskiego w związku z rocznicą powstania Kodyfikacji Justyniańskiej*, «Acta Universitatis Lodzianis. Folia Iuridica» 102/2023, s. 101-109.

Monografia *Prawo rzymskie w pracach Marcelego Chlamtacza*, Katowice, 2019 jest owocem badań związanych z publikacją doktoratu, podobnie jak i dwa artykuły dotyczące działalności Marcelego Chlamtacza: 1) *Trzej romaniści we wspomnieniach Marcelego Chlamtacza*, «Studia Prawno-Ekonomiczne» 105/2017, s. 45-66; 2) *Kilka uwag o poglądach Marcelego Chlamtacza na regułę 'bonae fidei possessor fructus <consumptos> suos facit'*, «Z Dziejów Prawa» 11.2/2018, s. 29-46. Ponadto opublikował artykuł podsumowujący badania dotyczące Marcelego Chlamtacza: *Marceli Chlamtacz. Lviv-based roman law professor of the turn of the 19th and 20th century*, «Visnik L'vivs'kogo Universitetu. Seria Ūridična» 69/2019, s. 196-206.

Opublikował też trzy artykuły związane z poglądami polskich romanistów przełomu XIX i XX wieku na temat *actio negatoria*: 1) *Leon hr. Piniński o actio*

negatoria w prawie rzymskim, «Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego Seria Prawnicza» 26/2019, s. 103-118; 2) *Zakres zastosowania 'actio negatoria' w teorii Fryderyka Zolla (starszego)*, «Studia Prawno-Ekonomiczne» 117/2020, s. 99-113; 3) *Fryderyk Zoll (starszy), Leon Piniński i zakres zastosowania 'actio negatoria'. Koncepcje dwóch XIX-wiecznych romanistów a regulacja Kodeksu cywilnego*, «Studia Prawno-Ekonomiczne» 120/2021, s. 35-52.

Z zakresu problematyki prawa rzymskiego w Polsce międzywojennej opublikował trzy artykuły: 1) *Research on the Impact of Christianity on Roman Law in the Interwar Poland: Franciszek Bossowski's views*, «Studia Prawnicze KUL» 4/2019, s. 143-156; 2) *Kilka przykładów odniesień do prawa rzymskiego w orzecznictwie Sądu Najwyższego w Polsce międzywojennej*, [w:] *Prawo i czas. Księga jubileuszowa z okazji 80-lecia urodzin profesora Adama Lityńskiego*, red. M. Borski, D. Fleszer, A. Pokora, A. Rogacka-Łukasik, Sosnowiec 2020, s. 108-119; 3) *Próba wykorzystania prawa rzymskiego w międzywojennej kodyfikacji prawa cywilnego? Ignacy Koschembahr-Łyskowski i „koncepcja podstawowa prawa zobowiązań”*, «Zeszyty Prawnicze» 22.4/2022, s. 111-134; .

Zajmował się też dziejami romanistyki na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach publikując: 1) *Edwarda Szymoszka rozważania na łamach "Z Dziejów Prawa"*, «Z Dziejów Prawa» 9/2016, s. 131-146; 2) *Z dziejów nauczania prawa rzymskiego u początków Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach*, «Studia z Dziejów Państwa i Prawa Polskiego» vol. 19/2016, s. 343-352); 3) (wspólnie z Joanną Ożarowską) *Ze studiów nad prawem rzymskim na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego. Wspomnienie o profesorze Edwardzie Szymoszku*, «Z Dziejów Prawa» 11.1/2018, s. 61-70.

W ramach edycji źródeł Habilitant opublikował: *Nieznany projekt prawa małżeńskiego majątkowego uchwalony w drugim czytaniu przez podkomisję prawa małżeńskiego majątkowego Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1938–1939. Edycja źródłowa*, «Krakowskie Studia z Historii Państwa i Prawa» 4/2022, s. 593-614 i monografię: *Podkomisja Prawa Spadkowego Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej. Materiały z prac w 1938 roku. Edycja źródłowa*, Warszawa 2023; oraz wspólnie z Marianem Mikołajczykiem cztery edycje źródeł : 1) *Nieznane protokoły posiedzeń podkomisji prawa o stosunkach z pokrewieństwa i opieki Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z 1939 roku (część I)*, «Krakowskie Studia z Historii Państwa i Prawa» 15.1/2022, s. 101-142; 2) *Nieznane pro-*

tokoły posiedzeń podkomisji prawa o stosunkach z pokrewieństwa i opieki Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z 1939 roku (część II), «Krakowskie Studia z Historii Państwa i Prawa» 15.3/2022, s. 433-464; 3) *Nieznane protokoły posiedzeń podkomisji prawa o stosunkach z pokrewieństwa i opieki Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z 1939 roku (część III)*, «Krakowskie Studia z Historii Państwa i Prawa» 16.1/2023, s. 111-141; 4) *Nieznane protokoły posiedzeń podkomisji prawa o stosunkach z pokrewieństwa i opieki Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z 1939 roku (część IV)*, «Krakowskie Studia z Historii Państwa i Prawa» 16.4/2023, s. 559-591.

Ponadto zajmował się dziejami sądownictwa administracyjnego na Górnym Śląsku w Polsce międzywojennej. Rezultatem jego zainteresowań są cztery publikacje: 1) (wspólnie z Marianem Mikołajczykiem i Tomaszem Adamczykiem) *Początki działalności Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Katowicach (1922 - 1924)*, [w:] *Sądownictwo administracyjne w umacnianiu państwa prawa. Księga z okazji 100-lecia sądownictwa administracyjnego w województwie śląskim*, red. A. Matan, A. Nita, Warszawa 2022, s. 15-40; 2) (wspólnie z Marianem Mikołajczykiem) *Z dziejów sądownictwa administracyjnego na Górnym Śląsku w okresie międzywojennym. Spór księcia raciborskiego z gminą Adamowice o strażacką sikawkę*, [w:] *Administracja w demokratycznym państwie prawa. Księga jubileuszowa Profesora Czesława Martysza*, red. A. Matan, Warszawa 2022, s. 435-447; 3) (wspólnie z Marianem Mikołajczykiem) *Z dziejów sądownictwa administracyjnego na Górnym Śląsku w czasach II Rzeczypospolitej. Sprawa Józefa Kormana przeciwko Dyrekcji Policji w Katowicach*, «Miscellanea Historico-Iuridica» 22.1/2023, s. 223-239; 4) (wspólnie z Marianem Mikołajczykiem) *Sprawa Ernesta Schmidta przeciwko Magistratowi Miasta Katowic. Kartka z dziejów sądownictwa administracyjnego w II Rzeczypospolitej* [w:] *Stosowanie prawa administracyjnego. Księga jubileuszowa Profesora Andrzeja Matana*, red. G. Łaszczyca, Warszawa 2024, s. 665-679).

Napisał też dwa opracowania dotyczące niemieckich romanistów: 1) *Bernhard Windscheid we wspomnieniach polskich uczonych z końca XIX wieku*, [w:] *Almanach Słowacy w Polsce jubilejnik venovany prof. zw. dr hab. Jozefovi Congvovi pri prilezistosti osemdesiatych narodenin*, Kraków 2019, s. 399-410; 2) *O znaczeniu poglądów Rudolfa Iheringa dla nauki prawa rzymskiego. Uwagi poczynione na podstawie wspomnień pośmiertnych polskich romanistów z końca XIX wieku*, [w:] *'Verus amicus rara avis est'. Studia poświęcone pamięci Wojciecha Organiściaka*, red. A.

Lityński, A. Matan, M. Mikołajczyk, D. Nawrot, G. Nancka, Katowice 2020, s. 603-614.

Zrecenzował też pracę Krzysztofa Szczygielskiego, *Prawa antyczne w polskim piśmiennictwie w latach 1900-1945*, Białystok, Temida 2, 2020, ss. 311, «Z Dziejów Prawa» 14/2021, s. 129-136.

Ponadto napisał też: *Kilka uwag o wynagradzaniu autorów na przestrzeni wieków = Several remarks on the rewarding of authors over the course of the centuries*. W: *Znaczenie wyceny własności intelektualnej. Proving the worth. Putting a value on intellectual property*, red. M. Jankowska-Augustyn, M. Pawełczyk, M. Panfil, S. Augustyn, Warszawa-Dąbrowa Górnicza, 2019, s. 79-110.

Współredagował księgę pamiątkową: *'Verus amicus rara avis est'. Studia poświęcone pamięci Wojciecha Organiściaka*, Katowice 2020, ss. 902.

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Należy podkreślić, że publikacje dr Grzegorza Nancki ukazują się w uznanych i wysoko punktowanych wydawnictwach i czasopismach naukowych. Ich poziom merytoryczny jest wysoki, a wyniki badań, mające często charakter nowatorski i pionierski, służą zachowaniu i utrwaleniu w pamięci dorobku minionych pokoleń romanistów. Warto dodać, że w rozprawie habilitacyjnej Tomasza Dybowskiego *Ochrona własności w polskim prawie cywilnym (rei vindicatio – actio negatoria)*, wydanej przez Wydawnictwo Prawnicze, Lexis Nexis, Warszawa 1969, nie ma nawiązania do dyskusji i dorobku romanistów lwowskich, choć jest odwołanie do artykułu Bossowskiego, *Ze studiów nad 'rei vindicatio'*, opublikowanego w 1929 r. przez „Rocznik Prawniczy Wileński”.

Dorobek Grzegorza Nancki jest nie tylko ilościowo stosunkowo pokaźny, ale także, różnorodny. Spełnia zatem przesłanki znacznego wkładu do rozwoju dyscypliny naukowej w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 2 lit. a Ustawy.

Aktywność naukowa

Dr Grzegorz Nancka zaprezentował swoje wyniki badań na dziesięciu konferencjach krajowych i siedmiu międzynarodowych. Znaczna ich część została przedstawiona w językach obcych. Można zatem śmiało stwierdzić, że Habilitant jest badaczem biorącym czynny udział w życiu naukowym, rozpoznawalnym i cenionym w środowisku.

Habilitant odbył staż naukowy: 1) w Katedrze Prawa Rzymskiego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego pod opieką prof. dr hab. Anna Pikulskiej-Radomskiej od 15 marca 2022 r. do 15 lipca 2022 r. ; 2) na Uniwersytecie Szczecińskim, pod opieką dr hab. Maciej Jońca od 9 maja 2023 r. do 13 maja 2023 r.; 3) na Wydziale Prawa Uniwersytetu Pavla Jozefa Šafárika w Koszycach od 8 kwietnia 2024 r. do 19 kwietnia 2024 r.

Warto dodać, że dzięki Dr Grzegorzowi Nancce zostały nawiązane kontakty i podpisana umowa o współpracy między Uniwersytetem Śląskim w Katowicach a Uniwersytetem im. Ivana Franki we Lwowie obejmująca działalność naukową i wymianę kadry. Został On też Kordynatorem współpracy ze strony Uniwersytetu Śląskiego.

Na uznanie zasługuje skuteczność Grzegorza Nancki w ubieganiu się o środki na prowadzenie badań. W ramach konkursu Miniatura 5 został zrealizowany projekt badawczy: *Tworzenie prawa w Polsce międzywojennej. Analiza spuścizn pozostawionych przez członków Komisji Kodyfikacyjnej II RP*. Owocem tego projektu jest publikacja zawierająca edycję źródłową nieznanych i niepublikowanych materiałów z działalności podkomisji prawa spadkowego Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej: *Podkomisja Prawa Spadkowego Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej. Materiały z prac w 1938 roku. Edycja źródłowa*, Warszawa 2023

Na koniec należy dodać, że Jego Impact Factor Habilitanta wynosi – 0,1. Liczba cytowań według Google Scholar – 44, w tym 31 autocytowań:

Scopus – 23 , w tym 17 autocytowań,

Web of Science – 3, w tym 2 autocytowania.

Indeks Hirscha

według Google Scholar – 4, w tym dwa autocytowania,

Scopus – 3, w tym dwa autocytowania,

Web of Science – 1,

co w naukach prawnych stanowi bardzo dobry wynik.

Ocena aktywności naukowej

Wszystko to pozwala stwierdzić ponad wszelką wątpliwość, że dr Grzegorz Nancka wykazuje się istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 3 Ustawy.

Wniosek końcowy

Dr Grzegorz Nancka po otrzymaniu stopnia doktora ma spore osiągnięcia naukowe. Zarówno te przedstawione jako osiągnięcie habilitacyjne, jak i pozostałe publikacje, stoją na wysokim poziomie merytorycznym i stanowią znaczny wkład w dyscyplinę nauki prawne. Habilitant wykazuje się istotną aktywnością naukową. Pozwala to postawić wniosek końcowy: Dr Grzegorz Nancka z naddatkiem spełnia wszelkie wymogi art. 219 ust. 1 Ustawy, w związku z czym wnoszę o dopuszczenie Go do dalszych czynności w postępowaniu habilitacyjnym i nadaniu Mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne z wyróżnieniem.

Warszawa 18 listopada 2024 r.

